

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

judecând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Buzulan Valentin Serghei, născut la 17 martie 1989, originar și domiciliat în orașul Căușeni, strada Unirii 24/4.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 07.04.2015 - 11.06.2015;

instanța de apel: 16.07.2015 - 27.11.2015;

instanța de recurs: 01.03.2016 - 24.05.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 11 iunie 2015, cauza fiind judecată în procedura penală conform art. 364¹, alin. (8) Cod de procedură penală, Buzulan Valentin a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost încasat de la Buzulan Valentin în beneficiul părții vătămate Avramiotti Constantin, prejudiciul moral de 10 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 22 februarie 2015, în jurul orelor 01:40, Buzulan Valentin fiind în stare de ebrietate alcoolică, încălcând grosolan ordinea publică și liniștea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, aflându-se în incinta localului unde își desfășoară activitatea cazinoul „Royal Game” (SRL Mava Grup), situat pe str. M. Eminescu 21/2, orașul Căușeni, dând dovadă de un comportament batjocoritor în raport cu operatoarea sălii cu aparate de joc, Mihailov Angela și cu Avramiotti Constantin, care se afla în interior, prin adresarea

de expresii indecente în adresa acestora, a aplicat violență fizică în privința lui Avramioti Constantin, manifestată prin aplicarea de lovituri cu pumnul în regiunea capului și feții, prin mușcătură cu dinții de antebrațul drept, cauzându-i o vătămare corporală neînsemnată, a făcut dezordine și a deteriorat mobilierul localului, fapt prin ce a exprimat o vădită lipsa de respect și obrăznicie deosebită.

Fapta săvârșită de către inculpatul Buzulan Valentin a fost calificată în baza:

- art. 287 alin. (1) Cod penal - *încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, precum și acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Beruciașvili Andrei în numele inculpatului Buzulan Valentin, prin care a solicitat casarea sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei și încasării prejudiciului moral, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Buzulan Valentin să fie recunoscut vinovat de infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub forma de muncă neremunerată în folosul comunității, iar cerere de încasare a prejudiciului moral să fie respinsă, invocând următoarele motive:

- la aplicarea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, eronat a interpretat și aplicat prevederile art. 61 și 75 Cod penal și incorect a stabilit o pedeapsă maximală reală închisorii, fără a argumenta soluția pronunțată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2015, apelul declarat de către avocatul Beruciașvili Andrei în numele inculpatului Buzulan Valentin, împotriva sentinței, a fost admis, casată parțial sentința atacată, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, în partea respectivă prin care:

Buzulan Valentin Serghei, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, aplicându-i pedeapsa, muncă neremunerată în folosul comunității la 160 ore.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis, că primă instanță n-a acordat deplină eficiență prevederile articolelor 7, 61, 75 Cod penal și 364¹ alin. (8) și 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, astfel, fiind aplicată în alte limite decât cele prevăzute de lege.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță, contrar prevederilor art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, n-a motivat soluția pedepsei cu închisoare, aplicată în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, de vreme ce sancțiunea normei respective prevede și pedeapsa alternativă - muncă neremunerată în folosul comunității. Acest principiu de individualizare a pedepsei se regăsește și în art. 75 alin. (2) Cod penal.

Motivând soluția cu privire la pedeapsa penală, instanța de apel a conchis că,

prima instanță greșit indică în sentință „... anterior Buzulan Valentin Serghei a mai fost de două ori condamnat, și inculpatul nu și-a făcut concluziile necesare, nu și-a schimbat comportamentul, comițând prezenta infracțiune cu o deosebită obrăznicie.” (f.d. 167).

Certificatul nr. 39-c, din 17 noiembrie 2015, eliberat de Biroul de probațiune Căușeni confirmă că, Buzulan Valentin a fost scos de la evidență la data de 03 octombrie 2012, în legătură cu executarea pedepsei, astfel rezultă, că inculpatul are antecedentele penale stinse în conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, fapt ce, potrivit prevederilor alin. (3) al acestui articol, determină că sunt anulate toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de acest antecedent penal.

Totodată, instanța de apel a invocat că, conform prevederilor pct. 5) din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale” nu poate fi recunoscută drept circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, dacă antecedentele penale au fost stinse/anulate sau dacă legea a decriminalizat acțiunea comisă în trecut.

Instanța de apel a dedus că, la motivarea pedepsei de către prima instanță, la fel, contrar prevederilor art. 77 alin. (2) Cod penal, greșit s-a invocat ca circumstanță agravantă „...comițând prezenta infracțiune cu o deosebită obrăznicie”, deoarece această circumstanță este prevăzută în calitate de semn calificativ al componenței de infracțiune imputate inculpatului.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate concluziile primei instanțe potrivit cărora se pretinde, că inculpatul anterior a mai fost de două ori condamnat, precum și că a comis infracțiunea cu o deosebită obrăznicie circumstanțe, care prin prisma considerentelor sentinței, justifică aplicarea celei mai aspre pedepse, prevăzute de lege.

Așadar, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță n-a motivat soluția pedepsei cu închisoare, de vreme ce sancțiunea normei penale speciale, în baza căreia este condamnat inculpatul, prevede și alte categorii de pedepse.

Instanța de apel a indicat că, inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și se căiește de cele săvârșite, antecedentele penale sânt stinse, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află (f.d. 88), conform certificatului privind componența familiei are un copil minor la întreținere și educație, iar soția lui, Apostol Corina este elevă la Colegiul de Transporturi din municipiul Chișinău.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, de către procuror în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea

deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2015, cu menținerea sentinței.

Recurentul în motivarea recursului declarat, invocă faptul că, decizia instanței de apel este neîntemeiată iar la aplicarea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, eronat a interpretat și aplicat prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal și incorect a stabilit o pedeapsă pre blândă, care nu își va atinge scopul de a corecta inculpatul și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni.

5.1. Referință a depus avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Buzulan Valentin, privind opinia sa asupra recursului declarat de către procuror, care solicită respingerea acestuia, cu menținerea deciziei contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent deoarece procurorul în recurs nu a prezentat argumente în favoarea temeiurilor indicate.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că, acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Raportând prevederile normelor citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit reține, că la caz, procurorul își întemeiază recursul ordinar declarat pe temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, ce stipulează că: *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Colegiul penal consideră că, instanța de apel legal și întemeiat a pronunțat decizia, constatând corect stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate, motivându-și soluția în acest sens (*pct. 4.1. din prezenta decizie*).

Totodată, se reține că recurentul indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu aduce nici un argument în susținerea acestora.

Recurentul, în recursul declarat își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel, solicitând casarea deciziei în latura stabilirii pedepsei, cu menținerea sentinței.

Colegiul penal lărgit, menționează că instanța de apel corect a indicat faptul că prima instanță contrar prevederilor art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, nu și-a motivat soluția pedepsei cu închisoare, de vreme ce sancțiunea normei penale imputate inculpatului prevede pedeapsa alternativă - muncă neremunerată în folosul comunității.

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, art. 75 Cod penal, prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal reține că la aplicarea pedepsei lui Buzulan Valentin, pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75, 78 Cod penal și astfel, corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea pedepsei alternative

închisorii prevăzută de sancțiunea norme penale imputate inculpatului și anume: muncă neremunerată în folosul comunității la 160 ore.

La stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel just a ținut cont, că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și se căiește de cele săvârșite, antecedentele penale sânt stinse, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog (*f.d. 88*), are un copil minor la întreținere și educație, iar soția lui, Apostol Corina, este elevă.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414 - 417 Cod de procedură penală, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată corect, este echitabilă și este în concordanță cu scopul pedepsei penale - de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe Buzulan Valentin Serghei, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la **15 iunie 2016**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu